

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33.

(2020/C 44/09)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA STANDARDOWEJ ZMIANY

„Anjou Villages”

Numer referencyjny PDO-FR-A0493-AM01

Data przekazania informacji: 14 listopada 2019

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Obszar geograficzny

Punkt dotyczący obszaru geograficznego otrzymuje następujące brzmienie: „Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym (»code officiel géographique«) z 2018 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Bouillé-Loretz, Val en Vignes (dawne terytoria gmin delegowanych Bouillé-Saint-Paul i Cersay);
- w departamencie Maine-et-Loire: Aubigné-sur-Layon, Beaulieu-sur-Layon, Bellevigne-en-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Champ-sur-Layon, Faveraye-Mâchelles, Faye-d'Anjou, Rablay-sur-Layon i Thouarcé), Blaison-Saint-Sulpice (dawne terytorium gminy delegowanej Blaison-Gohier), Bouchemaine, Brissac Loire Aubance (dawne terytoria gmin delegowanych Charcé-Saint-Ellier-sur-Aubance i Coutures), Chalonnes-sur-Loire, Champ-tocé-sur-Loire, Chaudefonds-sur-Layon, Chemillé-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chanzeaux, La Jumellière i Valanjou), Cléré-sur-Layon, Doué-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Brigné, Concourson-sur-Layon, Saint-Georges-sur-Layon i Les Verchers-sur-Layon), Ingrandes-Le Fresne sur Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Lys-Haut-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych La Fosse-de-Tigné, Nueil-sur-Layon, Tancoigné, Tigné i Trémont), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Le Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire i La Pommeraye), Passavant-sur-Layon, La Possonnière, Rochefort-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés, Savennières, Terranjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chavagnes, Martigné-Briand i Notre-Dame-d'Allençon), Tuffalun (dawne terytorium gminy delegowanej Ambillou-Château), Val-du-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Saint-Aubin-de-Luigné i Saint-Lambert-du-Lattay).

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité)”.

Zmiana redakcyjna: nowy wykaz jednostek administracyjnych uwzględnia połączenia lub inne zmiany w podziale na strefy administracyjne, które nastąpiły od czasu zatwierdzenia specyfikacji produktu. W celu zwiększenia bezpieczeństwa prawnego opiera się on na obowiązującej wersji oficjalnego kodu geograficznego („code officiel géographique”) redagowanego corocznie przez INSEE. Granice obszaru geograficznego pozostają niezmienione.

Ponadto wspomina się o dostępności na stronie internetowej INAO dokumentów kartograficznych przedstawiających obszar geograficzny w celu lepszego poinformowania opinii publicznej.

W związku z tym zmienia się odpowiednio pkt 6 jednolitego dokumentu dotyczący wyznaczonego obszaru geograficznego.

2. Wyznaczone działki rolne

W rozdziale I pkt IV ppkt 2 specyfikacji produktu po słowach „5 września 2007 r.” dodaje się słowa „oraz 19 stycznia 2017 r.”.

Zmiana ta ma na celu dodanie daty zatwierdzenia przez właściwy organ krajowy zmiany dotyczącej działek wyznaczonych do produkcji w obrębie obszaru geograficznego produkcji. Wyznaczenie granic działek rolnych polega na zidentyfikowaniu na obszarze geograficznym produkcji działek nadających się do produkcji produktu objętego daną chronioną nazwą pochodzenia.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

3. Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I pkt IV ppkt 3 wykaz gmin otrzymuje brzmienie:

- w departamencie Deux-Sèvres: Argenton-l'Église, Brion-près-Thouet, Louzy, Mauzé-Thouarsais, Oiron, Saint-Cyr-la-Lande, Sainte-Radegonde, Sainte-Verge, Saint-Martin-de-Mâcon, Saint-Martin-de-Sanzay, Thouars, Tourtenay;
- w departamencie Indre-et-Loire: Saint-Nicolas-de-Bourgueil;
- w departamencie Loire-Atlantique: Ancenis, Le Loroux-Bottreau, Le Pallet, La Remaudière, Vair-sur-Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Anetz), Vallet;
- w departamencie Maine-et-Loire: Allonnes, Angers, Antoigné, Artannes-sur-Thouet, Blaison-Saint-Sulpice (dawne terytorium gminy delegowanej Saint-Sulpice), Brain-sur-Allonnes, Brézé, Brissac Loire Aubance (dawne terytoria gmin delegowanych Les Alleuds, Brissac-Quincé, Chemellier, Luigné, Saint-Rémy-la-Varenne, Saint-Saturnin-sur-Loire, Saulgé-l'Hôpital i Vauchrézien), Brossay, Cernusson, Chacé, Cizay-la-Madeleine, Le Coudray-Macouard, Courchamps, Denée, Dénézé-sous-Doué, Distré, Doué-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Doué-la-Fontaine, Forges, Meigné i Montfort), Épieds, Fontevraud-l'Abbaye, Les Garennes sur Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Juigné-sur-Loire i Saint-Jean-des-Mauvrets), Gennes-Val-de-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Chênehutte-Trèves-Cunault, Gennes, Grézillé, Saint-Georges-des-Sept-Voies i Le Thourel), Huillé, Jarzé Villages (dawne terytorium gminy delegowanej Lué-en-Baugeois), Louresse-Rochemenier, Lys-Haut-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Les Cerqueux-sous-Passavant i Vihiers), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Marillais, Saint-Florent-le-Vieil, Saint-Laurent-de-la-Plaine i Saint-Laurent-du-Mottay), Mazé-Milon (dawne terytorium gminy delegowanej Fontaine-Milon), Montilliers, Montreuil-Bellay, Montsoreau, Mozé-sur-Louet, Mûrs-Erigné, Orée d'Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Bouzillé, Champtoceaux, Drain, Landemont, Liré, Saint-Laurent-des-Autels i La Varenne), Parnay, Le Puy-Notre-Dame, Rou-Marson, Saint-Cyr-en-Bourg, Sainte-Gemmes-sur-Loire, Saint-Just-sur-Dive, Saint-Macaire-du-Bois, Saint-Martin-du-Fouilloux, Saint-Melaine-sur-Aubance, Saint-Sigismond, Saumur, Soucelles, Soulaines-sur-Aubance, Souzay-Champigny, Tuffalun (dawne terytoria gmin delegowanych Louerre i Noyant-la-Plaine), Turquant, Les Ulmes, Varennes-sur-Loire, Varrains, Vaudelnay, Verrie, Verrières-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Pellouailles-les-Vignes i Saint-Sylvain-d'Anjou), Villevêque;
- w departamencie Vienne: Berrie, Curçay-sur-Dive, Glénouze, Pouançay, Ranton, Saint-Léger-de-Montbrillais, Saix, Ternay, Les Trois-Moutiers.

Zmiana ta pozwala uwzględnić poszczególne połączenia gmin, które nastąpiły od dnia wydania ostatniej wersji specyfikacji produktu. Granice obszaru bezpośredniego sąsiedztwa pozostają niezmienione.

W związku z tym zmienia się odpowiednio pkt 9 jednolitego dokumentu dotyczący warunków dodatkowych.

4. Przepisy rolnośrodowiskowe

W rozdziale I pkt VI ppkt 2 dodaje się następujący zapis: „Między rzędami musi znajdować się kontrolowana, dziko rosnąca lub zasiana pokrywa roślinna; w przypadku braku takiej pokrywy roślinnej podmiot gospodarczy przeprowadza prace gruntowe w celu zapewnienia kontroli dziko rosnącej roślinności lub uzasadnia zastosowanie produktów kontroli biologicznej zatwierdzonych przez organy publiczne ds. uprawy winorośli. W przypadku stosowania na działce herbicydów do celów kontroli biologicznej zabrania się stosowania innych herbicydów”.

Zmiana ta jest wynikiem obecnego rozwoju praktyk stosowanych przez podmioty gospodarcze w kierunku agroekologii w całym regionie winiarskim Andegawenii. Odzwierciedla ona rosnące zainteresowanie problematyką ochrony środowiska w procesach technicznych. Zachęcając do stosowania pokrywy roślinnej, mechanicznego odchwasczania lub stosowania produktów kontroli biologicznej, prowadzi do ograniczenia stosowania herbicydów chemicznych. Tego rodzaju ograniczenie stosowania herbicydów ma zapewnić lepszą ochronę gleb wykorzystywanych do uprawy winorośli i zachowanie ich naturalnych właściwości (żyźność, różnorodność biologiczna, oczyszczanie biologiczne), co przyczynia się do poprawy jakości i autentyczności win oraz wzmacnia pojęcie obszaru.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

5. Zezwolenie na rozpoczęcie zbiorów (fr. ban des vendanges)

W rozdziale I pkt VII ppkt 1 usuwa się zdanie „Datę rozpoczęcia zbiorów ustala się zgodnie z przepisami art. D. 645-6 kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego”.

Ustalanie daty rozpoczęcia zbiorów nie jest już obecnie konieczne, ponieważ podmioty gospodarcze dysponują teraz szerokim wachlarzem narzędzi umożliwiających dokładną ocenę dojrzałości winogron. Każdy podmiot dysponuje szeregiem urządzeń i sprzętem – zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo – które umożliwiają dokładne określenie optymalnej daty rozpoczęcia zbiorów na każdej działce w zależności od celów produkcji.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

6. Zawartość cukrów

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. b) po sformułowaniu „glukoza i fruktoza” dodaje się zapis: „w winach po fermentacji”.

Zmiany tej dokonano w celu uniknięcia pomyłki z zawartością cukru przed fermentacją – istotne jest bowiem sprecyzowanie, że zawartość tę należy sprawdzić po fermentacji.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

7. Pojemność kadzi fermentacyjnych w winnicy

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. d) zdanie: „Pojemność kadzi fermentacyjnych w winnicy, jaką dysponuje każdy podmiot gospodarczy, jest równa co najmniej 1,4-krotności średnich zbiorów w gospodarstwie w ostatnich pięciu latach” otrzymuje brzmienie: „Pojemność kadzi fermentacyjnych w winnicy, jaką dysponuje każdy podmiot gospodarczy, jest równa co najmniej 1,4-krotności średniej ilości wina wyprodukowanego w ostatnich pięciu latach”.

W specyfikacji produktu odnoszono się nie do wydajności objętościowej (wyrażonej w hl lub m³), lecz do zbiorów, tj. wielkości plonów podzielonej przez obszar produkcji (wyrażonej na przykład w hl/ha). Dzięki proponowanej zmianie usuwa się tę niespójność dotyczącą wielkości, nie wprowadzając żadnych zmian pod kątem merytorycznym (minimalna ilość pozostaje na poziomie 1,4-krotności średniej ilości wina wyprodukowanego przez gospodarstwo w poprzednich latach gospodarczych).

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

8. Obrót winami

Usuwa się rozdział I pkt IX ppkt 5 lit. b) dotyczący daty wprowadzenia win do obrotu między uprawnionymi właścicielami składów.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

9. Związek z obszarem geograficznym

Wprowadza się zmiany w opisie związku, aby zaktualizować liczbę odnośnych gmin (na przykład w departamencie Maine-et-Loire – 24 zamiast 43).

W rezultacie zmienia się odpowiednio pkt 6 jednolitego dokumentu dotyczący związku.

10. Środek przejściowy

W rozdziale I pkt XI dodaje się następujący zapis: „Przepisy dotyczące obowiązku występowania kontrolowanej, dziko rosnącej lub zasianej pokrywy roślinnej między rzędami lub, w przypadku braku takiej pokrywy roślinnej, obowiązku przeprowadzenia przez podmiot gospodarczy prac gruntowych bądź stosowania produktów kontroli biologicznej w celu zapewnienia kontroli dziko rosnącej roślinności nie mają zastosowania do obsadzonych winoroślą działek istniejących na dzień zatwierdzenia niniejszej specyfikacji produktu i w przypadku których odstęp między rzędami nie przekracza 1,70 metra”.

Środek przejściowy umożliwia nienakładanie sankcji na istniejące winnice, których obecny sposób prowadzenia nie jest dostosowany do przepisów rolnośrodowiskowych. W winnicach o dużej gęstości obsady, charakteryzujących się odstępem między rzędami nieprzekraczającym 1,70 metra, utrzymywanie stałego trawiastego podłoża lub przeprowadzanie prac gruntowych może bowiem stwarzać problemy techniczne (mechanizacja, urządzenia, narzędzia). W przypadku niskopiennych winorośli trawiaste podłoże zwiększa również ryzyko wiosennych przymrozków. Ponadto obecność pokrywy roślinnej stwarza tym większą konkurencję w zakresie dostarczania winoroślom wody, im większa jest gęstość nasadzeń. Natomiast w przypadku winorośli zasadzonych po zatwierdzeniu specyfikacji produktu konieczne będzie świadome stosowanie wprowadzonych przepisów rolnośrodowiskowych, niezależnie od gęstości obsady i odstępów między rzędami.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

11. Prowadzenie rejestrów

W rozdziale II pkt II ppkt 3 słowo „potencjalna” zastępuje się słowem „naturalna”.

Zgodnie ze sposobem redagowania stosowanym we wszystkich specyfikacjach produktu z obszaru Anjou Saumur sformułowanie „naturalna objętościowa zawartość alkoholu” zastępuje wyrażenia „potencjalna zawartość” lub „zawartość”. Zmiany te poprawiają czytelność tych specyfikacji produktu. Celem harmonizacji przepisów dotyczących prowadzenia rejestrów jest ułatwienie sporządzania planu inspekcji i kontroli tych rejestrów.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

12. Główne punkty podlegające kontroli

Zmieniono rozdział III w celu uspoźnienia treści głównych punktów podlegających kontroli w specyfikacjach produktu z obszaru Anjou Saumur.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Anjou Villages

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

Są to czerwone wina niemusujące posiadające poniższe główne analityczne cechy charakterystyczne.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 11 %.

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach po fermentacji nie przekracza 3 gramów na litr.

Fermentacja jabłkowo-mlekowa musi zostać zakończona. Zawartość kwasu jabłkowego w winach gotowych do wprowadzenia do obrotu luzem lub na etapie pakowania nie przekracza 0,4 grama na litr.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 12,5 %.

Kwasowość lotna, kwasowość miareczkowa i całkowita zawartość dwutlenku siarki odpowiadają wartościom określonym w przepisach wspólnotowych.

Wina dojrzewają co najmniej do dnia 15 czerwca roku następującego po roku zbiorów.

Wino ma zazwyczaj głęboką i trwałą rubinową szatę. Aromat często przywodzi na myśl delikatne nuty czerwonych owoców (czereśni, truskawki, maliny, porzeczki) i kwiatów (iryś, fiołka itp.), które ewoluują w kierunku bardziej złożonych aromatów – mieszanek czarnych owoców i aromatów przypraw, dziczyzny, a nawet podszytu. W smaku wino jest pełne i mięsiste, zachowując jednocześnie bogactwo aromatyczne. Bardzo wyczuwalne taniny wzajemnie się przenikają i zapewniają długi finisz. Jest to bogate wino, które najlepiej degustować po kilku latach dojrzewania.

OGÓLNE ANALITYCZNE CECHY CHARAKTERYSTYCZNE

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość miareczkowa	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

a) Podstawowe praktyki enologiczne

Gęstość obsady – odstępy

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 000 roślin na hektar. Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 2,50 metra, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr. Zbiory z działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin na hektar, ale nie mniej niż 3 300 roślin na hektar, kwalifikują się do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami dotyczącymi zasad odnoszących się do palikowania i wysokości ulistnienia określonymi w niniejszej specyfikacji produktu. Odstęp między rzędami winorośli na tych obsadzonych winoroślą działkach nie może wynosić więcej niż 3 metry, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr.

Zasady cięcia i palikowania winorośli

Praktyka uprawy

Winorośle przycina się, stosując cięcie mieszane, najpóźniej w dniu 30 kwietnia. Na roślinie pozostawia się maksymalnie 14 oczek, a na długiej łozie maksymalnie 8 oczek.

Wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu odpowiada co najmniej 0,6-krotności odstępów między rzędami, przy czym wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu mierzy się między dolną granicą ulistnienia ustaloną na co najmniej 0,40 metra nad powierzchnią ziemi a górną granicą cięcia wierzchołków pędów winorośli (fr. *rognafe*) ustaloną na co najmniej 0,20 metra nad górnym drutem konstrukcji.

W przypadku działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin na hektar, ale nie mniej niż 3 300 roślin na hektar, obowiązują ponadto następujące zasady dotyczące palikowania: minimalna wysokość słupków do palikowania nad powierzchnią ziemi wynosi 1,90 metra; konstrukcja składa się z 4 poziomów drutów; minimalna wysokość górnego drutu wynosi 1,85 metra nad powierzchnią ziemi.

Nawadnianie

Praktyka uprawy

Nawadnianie jest zabronione.

Szczególne praktyki enologiczne

Zezwala się na stosowanie substryktywnych technik wzbogacania przy maksymalnym progu częściowego stężenia względem objętości przed wzbogacaniem wynoszącym 10 %. Zabrania się stosowania kawałków drewna. Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 12,5 %.

Poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

b) Maksymalne zbiory

60 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym („code officiel géographique”) z 2018 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Bouillé-Loretz, Val en Vignes (dawne terytoria gmin delegowanych Bouillé-Saint-Paul i Cersay);
- w departamencie Maine-et-Loire: Aubigné-sur-Layon, Beaulieu-sur-Layon, Bellevigne-en-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Champ-sur-Layon, Faveraye-Mâchelles, Faye-d'Anjou, Rablay-sur-Layon i Thouarcé), Blaison-Saint-Sulpice (dawne terytorium gminy delegowanej Blaison-Gohier), Bouchemaine, Brissac Loire Aubance (dawne terytoria gmin delegowanych Charcé-Saint-Ellier-sur-Aubance i Coutures), Chalonnes-sur-Loire, Champ-tocé-sur-Loire, Chaudefonds-sur-Layon, Chemillé-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chanzeaux, La Jumellière i Valanjou), Cléré-sur-Layon, Doué-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Brigné, Concourson-sur-Layon, Saint-Georges-sur-Layon i Les Verchers-sur-Layon), Ingrandes-Le Fresne sur Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Lys-Haut-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych La Fosse-de-Tigné, Nueil-sur-Layon, Tancoigné, Tigné i Trémont), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Le Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire i La Pommeraye), Passavant-sur-Layon, La Possonnière, Rochefort-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés, Savennières, Terranjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chavagnes, Martigné-Briand i Notre-Dame-d'Allençon), Tuffalun (dawne terytorium gminy delegowanej Ambillou-Château), Val-du-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Saint-Aubin-de-Luigné i Saint-Lambert-du-Lattay).

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité).

7. Główne odmiany winorośli

cabernet-sauvignon N

cabernet franc N

8. Opis związku lub związków

1. Informacje na temat obszaru geograficznego

- a) Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny położony jest w samym sercu zachodniej części obszaru geograficznego produkcji win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou”, głównie na podłożu prekambryjskim i paleozoicznym przylegającym do Masywu Armorykańskiego, gdzieśgdzie pokrytym formacjami żwirowymi lub formacjami z cenomanu, zwłaszcza marglami muszlowymi, na jego wschodnim skraju. W 2018 r. obejmował on obszary geograficzne produkcji win objętych kontrolowanymi nazwami pochodzenia „Anjou-Coteaux de la Loire”, „Coteaux du Layon”, „Savennières” oraz kilku sąsiadujących gmin. Rozciąga się on na wyznaczonym terytorium wybranym ze względu na warunki środowiska naturalnego sprzyjające produkcji czerwonych win wymagających dojrzwania. Obejmuje zatem terytorium 24 gmin w departamencie Maine-et-Loire i 2 gmin w departamencie Deux-Sèvres, na południowy wschód i na południe od Angers. Krajobrazy charakteryzują się licznymi małymi wzgórzami o zróżnicowanej ekspozycji, których wysokość wynosi 50–90 metrów.

Przy wyborze działek wyznaczonych specjalnie do zbioru winogron preferowano działki o dobrej ekspozycji, na których występują gleby brunatne powstałe na łupkach, brunatne gleby gliniasto-żwirowe lub gdzieśgdzie gleby brunatne powstałe na marglach muszlowych. Gleby te są najczęściej niezbyt głębokie i charakteryzują się dobrymi właściwościami hydrologicznymi oraz niewielkimi zapasami wody i nie wykazują oznak zalegania wody. Mają dobre właściwości termiczne i zapewniają wczesne dojrzwanie. W zachodniej części obszaru geograficznego gdzieśgdzie występują żyły wywodzące się z kwaśnych (ryolity) lub zasadowych (spility) formacji eruptywnych, które tworzą bardzo kamieniste gleby.

Na obszarze geograficznym panuje umiarkowany klimat oceaniczny charakteryzujący się dość niewielkimi wahaniami temperatury, biorąc pod uwagę z jednej strony stosunkową bliskość Oceanu Atlantyckiego, a z drugiej strony rolę regulatora termicznego, jaką pełnią Loara i jej dopływy, jak również sadzenie winorośli na zboczach wzgórz. Północno-zachodnie / południowo-wschodnie wzniesienia chronią obszar przed nierzadko wilgotnymi wiatrami z zachodu. Obszar geograficzny jest zatem terenem, na którym występują niewielkie opady deszczu i na który korzystny wpływ wywiera fen, chronionym przed wilgocią oceaniczną dzięki wyższemu położeniu Choletais i Mauges. Roczna suma opadów wynosi 585 mm, natomiast w Choletais blisko 800 mm.

b) Opis czynnika ludzkiego mającego wpływ na związek z obszarem

Uznaje się, że winnica andegaweńska istnieje nieprzerwanie od I wieku naszej ery. W regionie tym winorośl rozwija się bardzo dobrze, o czym świadczy tych kilka wiersów wiersza Apoloniusza (VI wiek): „Niedaleko Bretanii leży miasto zbudowane na skale, obfitujące w bogactwa Ceres i Bachusa, które z języka greckiego wzięło swą nazwę Andégave (Angers)”. Chociaż w regionie Andegawenii uprawa winorośli rozwijała się w całym okresie średniowiecza, klasztorne winnice na brzegach Loary i wokół Angers zaczęły zyskiwać renomę zwłaszcza w wiekach XII i XIII. Dzięki wpływom królestwa Henryka II i Eleonory Akwitańskiej „wino z Andegawenii” dotarło do najzamożniejszych odbiorców.

Produkcja wina zaczęła znacznie się rozwijać w XVI wieku dzięki przybyciu na te tereny holenderskich kupców poszukujących wina, które mogliby zabrać do kraju i swoich kolonii. Holendrzy zaopatrywali się w wina produkowane w regionie na szeroką skalę i w XVIII wieku handel rozwijał się tak dobrze, że w celu usprawnienia transportu rzeka Layon, przecinająca obszar geograficzny, została skanalizowana.

Andegawenia zawdzięcza swoją sławę głównie produkcji win białych wytwarzanych z odmiany winorośli chenin B. Po kryzysie wywołanym przez filokserę nastąpił jednak szybszy rozwój winnic, w których uprawiano odmianę cabernet franc N lub „roślinę bretońską” (roślinę, której nazwa pochodzi stąd, że przybyła ona statkiem przez estuarium Loary znajdujące się wówczas w Bretanii), oraz – nieco później, od 1865 r. – winnic obsadzonych odmianą cabernet-sauvignon N.

Na początku XX wieku produkcja wina ukierunkowana była głównie na wytwarzanie lekkiego wina serwowanego w kawiarniach, nazywanego lokalnie „rouget”, co stanowiło pierwszy etap przemiany winnicy andegaweńskiej charakteryzujący się znacznym rozwojem produkcji słynnych win różowych. Drugi etap tej przemiany opierał się na zdobyciu przez producentów doświadczeniu w zakresie prowadzenia winnicy. Obserwacja i analiza najlepszego dostosowania miejsca uprawy danej odmiany winorośli do właściwości tej odmiany, ocena potencjału zbiorów i opanowanie technik produkcji wina doprowadziły do rozwoju produkcji win czerwonych na początku lat 60. XX wieku.

Specjaliści z tego regionu zdali sobie jednak sprawę, że dysponują terytorium i umiejętnościami, dzięki którym mogą lepiej podkreślić oryginalność produkowanych przez nich win czerwonych. Doprowadziło to do uznania kontrolowanej nazwy pochodzenia „Anjou Villages”, co miało miejsce w dniu 14 listopada 1991 r. W 2010 r. produkcja była prowadzona przez 130 prywatnych piwnic winiarskich i 2 spółdzielcze wytwórnie wina.

2. Informacje na temat jakości i cech charakterystycznych produktów

Wino ma zazwyczaj głęboką i trwałą rubinową szatę. Aromat często przywodzi na myśl delikatne nuty czerwonych owoców (czereśni, truskawki, maliny, porzeczki) i kwiatów (iryś, fiołka itp.), które ewoluują w kierunku bardziej złożonych aromatów – mieszanki czarnych owoców i aromatów przypraw, dziczyzny, a nawet podszytu.

W smaku wino jest pełne i mięsiste, zachowując jednocześnie bogactwo aromatyczne. Bardzo wyczuwalne taniny wzajemnie się przenikają i zapewniają długi finisz. Jest to bogate wino, które najlepiej degustować po kilku latach dojrzwania.

3. Związki przyczynowe

Dzięki połączeniu płytkich gleb na wyznaczonych działkach, których granice wytyczono z należyтым uwzględnieniem stosowanych praktyk, z topografią umożliwiającą doskonałą ekspozycję i sprzyjającą regularnemu zaopatrzeniu w wodę odmiany winorośli cabernet franc N i cabernet-sauvignon N mogły w pełni rozwinąć swoją głębię i oryginalność. Tego rodzaju warunki uprawy winorośli wymagają optymalnego zarządzania rośliną i jej potencjałem produkcyjnym, które znajduje odzwierciedlenie w metodzie prowadzenia winorośli oraz rygorystycznych zasadach dotyczących przycinania.

Obserwacja i analiza zachowania winorośli prowadzone przez producentów wina umożliwiają im wyznaczenie odpowiedniego miejsca zasadzenia winorośli, uwzględniając odpowiednie dostosowanie obydwu odmian winorośli do potencjału gleb brunatnych powstałych na łupkach i gleb gliniasto-wapiennych powstałych w cenomanie. Opierając się na szczeǳólnym wyznaczeniu granic działek rolnych, optymalnie dostosowując techniki przycinania i prowadzenia winorośli, przeprowadzając zbiory po uzyskaniu przez winogrona optymalnej dojrzałości oraz wprowadzając udoskonalenia techniczne w zakresie kontroli temperatur i czasu maceracji, producenci wdrażają rygorystyczne zasady produkcji wina czerwonego odznaczającego się dobrą strukturą. Umiejętności podmiotów gospodarczych zapewniają zbiór winogron o minimalnej zawartości cukru wynoszącej 189 gramów na litr w optymalnym stadium dojrzałości pod względem składników fenolowych.

Dzięki umiejętnościom udoskonalanym z pokolenia na pokolenie podmioty gospodarcze potrafią wydobyć z winogron to, co najlepsze, dostosowując swoje techniki produkcji wina. Bardzo szybko okazało się, że niezbędny jest okres dojrzewania w kadzi po fermentacji – nie tylko po to, by uzyskać wino o złożonych aromatach, lecz przede wszystkim po to, by taniny stały się krągłe i jedwabiste. Aby osiągnąć te cele, w specyfikacji produktu określono minimalny czas dojrzewania wina do dnia 15 czerwca w roku następującym po roku zbiorów.

Wszystkie te elementy sprawiają, że wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou Villages” są jedną z perełek wśród win z regionu Andegawenii.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy UE

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym („code officiel géographique”) z 2018 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Argenton-l'Église, Brion-près-Thouet, Louzy, Mauzé-Thouarsais, Oiron, Saint-Cyr-la-Lande, Sainte-Radegonde, Sainte-Verge, Saint-Martin-de-Mâcon, Saint-Martin-de-Sanzay, Thouars, Tourtenay;
- w departamencie Indre-et-Loire: Saint-Nicolas-de-Bourgueil;
- w departamencie Loire-Atlantique: Ancenis, Le Loroux-Bottereau, Le Pallet, La Remaudière, Vair-sur-Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Anetz), Vallet;
- w departamencie Maine-et-Loire: Allonnes, Angers, Antoigné, Artannes-sur-Thouet, Blaison-Saint-Sulpice (dawne terytorium gminy delegowanej Saint-Sulpice), Brain-sur-Allonnes, Brézé, Brissac Loire Aubance (dawne terytoria gmin delegowanych Les Alleuds, Brissac-Quincé, Chemellier, Luigné, Saint-Rémy-la-Varenne, Saint-Saturnin-sur-Loire, Saulgé-l'Hôpital i Vauchréten), Brossay, Cernusson, Chacé, Cizay-la-Madeleine, Le Coudray-Macouard, Courchamps, Denée, Dénézé-sous-Doué, Distré, Doué-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Doué-la-Fontaine, Forges, Meigné i Montfort), Épieds, Fontevraud-l'Abbaye, Les Garennes sur Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Juigné-sur-Loire i Saint-Jean-des-Mauvrets), Gennes-Val-de-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Chênehutte-Trèves-Cunault, Gennes, Grézillé, Saint-Georges-des-Sept-Voies i Le Thoureil), Huillé, Jarzé Villages (dawne terytorium gminy delegowanej Lué-en-Baugeois), Louresse-Rochemenier, Lys-Haut-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Les Cerqueux-sous-Pas-savant i Vihiers), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Marillais, Saint-Florent-le-Vieil, Saint-Laurent-de-la-Plaine i Saint-Laurent-du-Mottay), Mazé-Milon (dawne terytorium gminy delegowanej Fontaine-Milon), Montilliers, Montreuil-Bellay, Montsoreau, Mozé-sur-Louet, Mûrs-Erigné, Orée d'Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Bouzillé, Champtoceaux, Drain, Landemont, Liré, Saint-Laurent-des-Autels i La Varenne), Par-nay, Le Puy-Notre-Dame, Rou-Marson, Saint-Cyr-en-Bourg, Sainte-Gemmes-sur-Loire, Saint-Just-sur-Dive, Saint-Macaire-du-Bois, Saint-Martin-du-Fouilloux, Saint-Melaine-sur-Aubance, Saint-Sigismond, Saumur, Soucelles, Soulaines-sur-Aubance, Souzay-Champigny, Tuffalun (dawne terytoria gmin delegowanych Louerre i Noyant-la-Plaine), Turquant, Les Ulmes, Varennes-sur-Loire, Varrains, Vaudelnay, Verrie, Verrières-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Pel-louailles-les-Vignes i Saint-Sylvain-d'Anjou), Villevêque;
- w departamencie Vienne: Berrie, Curçay-sur-Dive, Glénouze, Pouançay, Ranton, Saint-Léger-de-Montbrillais, Saix, Ternay, Les Trois-Moutiers.

Etykietowanie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Wszystkie określenia fakultatywne umieszcza się na etykietach czcionką o wymiarach (wysokość i szerokość) nieprzekraczających dwukrotności wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Kontrolowaną nazwę pochodzenia można uzupełnić, dodając do niej nazwę geograficzną „Val de Loire”, zgodnie z zasadami określonymi w specyfikacji produktu.

Czcionka, którą zapisana jest nazwa geograficzna „Val de Loire”, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż dwie trzecie wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych oraz że została ona podana w deklaracji zbiorów. Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-b0f4fba4-e95f-4bf8-8e49-5b054d5d3e71
